

PARADIGMELE MEDICINEI MEREU INSUFICIENTE

Vorbim adesea de situații în care schimbarea în medicină e asigurată de descoperirea cauzei unei îmbolnăviri sau a unui tratament pentru o boală care impresionează prin faptul că e invalidantă sau că produce un număr mare de decese.

Cu toate acestea istoria medicinei ne arată că există și alte lucruri care ar trebui să ne impresioneze: modul în care oamenii reacționează în fața bolilor care afectează un număr mare de persoane de-a lungul timpului.

Paradigmele medicale ce urmează unei noi descoperiri sunt neputincioase în fața reacției mereu aceeași a populației față de pericolul de a se îmbolnăvi.

În urmă cu câțiva ani, fiind pe un mare aeroport, în perioada în care se declanșase o epidemie de gripă, am constatat că reacția populației era cel puțin bizară: purtarea măștii de protecție, chiar și pentru cei care au decis să o folosească era intermitentă, fiind de fapt folosită aleatoriu pe parcursul perioadei când stăteau în sala de așteptare.

În aceeași perioadă controlul epidemiologic al persoanelor care călătoreau cu avionul era realizat la coborârea din avion, adesea după o călătorie de 10-12 ore, fără ca nimeni să fie preocupat de realizarea aceleiași verificări la urcarea în mijlocul de transport, favorizând astfel contactul prelungit într-un spațiu mic cu un număr mare de persoane, inclusiv cu cei care ar fi putut contacta boala înainte, doar pentru că paradigma spune că fiecare stat are obligativitatea de a-și apăra frontierele inclusiv din punct de vedere biologic.

În contextul în care apar noi și noi provocări în domeniul epidemiilor, provocări care se alătură celor existente, nu putem să nu ne întrebăm cât de mult ne folosesc sau ne încurcă paradigmele din domeniul sănătății publice și ce ar trebui să facem pentru a avea un echilibru între acestea și obținerea de noi rezultate în combaterea unor afecțiuni și crearea unor obiceiuri

*Prof.univ.dr. Liliana Rogoza
Facultatea de Medicină Brașov*